

vis, at der for udtagsenheder anvendes elkapaciteten ved maksimal varmeydelse og ikke elkapaciteten ved kondens.

Hvis en produktionsenhed, der har processer, som er omfattet af bilaget - den såkaldte »tung procesliste« - i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, etablerer en ny elproducerende produktionsenhed, hvor varmen helt eller delvis anvendes i de tunge processer, får den alene tildelt 1710 kvoter pr. MW installeret elproduktionskapacitet pr. år i den periode, enheden har været i drift. Der tildeles ikke kvoter for den installerede varmekapacitet, fordi denne enten erstatter anden varmekapacitet, der har fået tildelt kvoter efter §§ 17 eller 18 eller også får produktionsenheden tildelt kvoter for varmekapaciteten efter stk. 5 i de situationer, hvor der etableres en ny produktionsenhed eller der sker en kapacitetsudvidelse af produktionen.

Driftslederen for en ny varmeproducerende produktionsenhed, der ikke producerer el, og hvis primære formål er at producere varme til de kollektive net tildeles, jf. stk. 4, 205 kvoter pr. installeret MW varmekapacitet pr. år i den periode, hvor enheden har været i drift. Denne tildeling gives kun for rene varmekedler og baseres på CO₂-udledningen fra en kondenserende, naturgasfyret kedel med en årlig driftstid på 1000 timer.

Stk. 5 fastlægger tildelingen af kvoter til driftslederen for en produktionsenhed med tunge processer. Nøgletal for tildelingen for disse produktionsprocesser, som er angivet i lovens bilag 2, er udarbejdet ud fra følgende principper:

For produktionsprocesser på »tung proceslisten« findes der for de eksisterende virksomheder nøgletal i forbindelse med aftaler om energieffektivisering for sammenhængen imellem CO₂-udledning og produktion. På baggrund af disse nøgletal beregnes nøgletal, der fastlægger kvotetildelingen for hver enhed installeret produktionskapacitet (f.eks. tons cement eller tons papir). Disse nøgletal vil også indeholde eventuelle procesudledninger. Da der ved nyetablering typisk er mulighed for at tilrettelægge produktionen betydeligt mere CO₂-effektivt, end når der er tale om ældre eksisterende anlæg, fastlægges kvotetildelingen til driftslederen for en ny produktionsenhed på et noget lavere niveau end det, der svarer til de eksisterende enheder. Kvotetildelingen pr. produceret enhed fastlægges som 80 pct. af et gennemsnit for de eksisterende produktionsenheders produktionskapacitet beregnet med naturgas som brændsel og en kedelvirkningsgrad på 100 %. Dette gælder dog ikke for procesudledningerne. Da produktionskapaciteten sjældent udnyttes fuldt ud, gøres den grundantagelse, at produkti-

onskapaciteten udnyttes 85 %, således at produktionen svarer til 85 % af produktionskapaciteten. Dette gælder dog ikke for listepunkt 1. Der er som hovedforudsætning forudsat en årlig driftstid på 5640 timer for de enkelte listepunkter på listen i lovens bilag 2 (på nær for listepunkt 1). Døg er der for listepunkterne 2, 3, 7, 11, 12, 13 (på nær gipsplader) 21, 28 og 29 forudsat en årlig driftstid på 7896 timer og for listepunkterne 6 og 17 forudsat en årlig driftstid på 4368 timer og for listepunkt 18 en årlig driftstid på 2184 timer.

Eksempelvis kan en kvotetildeling efter stk. 5, til et nyt produktionsanlæg, der producerer grå cement med en kapacitet på 25 ton grå cement pr. time udregnes som 5843 kvoter/ton/time multipliceret med 25 ton/time, hvilket giver 146.075 kvoter om året.

Der tildeles ikke kvoter til driftslederen for en produktionsenhed for det energiforbrug, som ikke er omfattet af bilaget (den såkaldte »tung procesliste«), i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, det vil sige energiforbrug til let proces og rumvarme. Dette skal ses i lyset af, at der i sammenhæng med implementeringen af CO₂-kvotetdirektivet sker betydelige afgiftslempler for det let proces energiforbrug, der er kvotereguleret.

Stk. 6 fastlægger, at der til produktion af energi på en ny produktionsenhed i offshoresektoren, der ikke er omfattet af stk. 5, tildeles driftslederen 4700 kvoter pr. MW energiproduktionskapacitet pr. år, enheden har været i drift. Energiproduktionskapaciteten måles som akseffekt. Det forudsættes, at anlæggene drives med et luftoverskud på maksimalt 5 %. Akseffekten tages som udtryk for udgangseffekten for det energiproducerende anlæg.

Bestemmelsen i stk. 7, fastlægger begrebet »større udvidelse« i bestemmelsen.

Til § 20

Produktionsenhedens samlede kvote fordeles med 40 % i 2005, med 30 % i 2006 og med 30 % i 2007. Da økonomi- og erhvervsministeren tildeler den årlige kvote senest den 28. februar for det pågældende år, og kvoter for det forrige års CO₂-udledning skal være indsat i registret senest den 30. april det følgende år, får driftslederen stor fleksibilitet ved at kunne råde over op til 70 % af periodens kvotetildeling, før der skal ske annullering af kvoter svarende til første års CO₂-udledning.

Driftslederen har kun krav på at modtage kvoter ved den årlige tildeling, såfremt denne fortsat opfylder betingelserne herfor, herunder er i besiddelse af en gyldig tilladelse og ikke har taget produktionsenheden permanent ud af drift, jf. stk. 2, eller aktiviteten pga.